122 DE ZILE PÎNĂ LA JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ!

O muncă aspră, lipsită de satisfacția performanțelor obținute la competiții, a caracterizat în lunile de vară activitatea sportivilor care vor reprezenta România la ediția a XII-a a Jocurilor Olimpice de iarnă. O muncă dîrză, depusă cu ambiție, consecventă și conștiincioziatate, cu răspunderea faptului că în iarnă, la Innsbruck, biatloniștii, boberii și schiorii alpini au nobila misiune de a reprezenta cu cinste culorile țării noastre. O muncă anonimă, din care încercăm, în rîndurile de mai jos, să prezentăm cîteva aspecte edificatoare asupra activității de pregătire a componenților loturilor noastre olimpice.

SCHIUL ALPIN ASPIRĂ LA O COMPORTARE ONORABILĂ

Schiul alpin este a treia disciplină a iernii care se gîndește și se pregătește pentru Innsbruck '76. Înainte, însă, de a discuta de condițiile și modalitățile de pregătire, fără îndoială de mare actualitate, socotim necesar a aborda o altă problemă, aceea a participării schiului alpin la J.O. în contextul valoric internațional, încercînd o situare a reprezentanților noștri în ierarhia mondială actuală. Deși animat de puternice dorințe de afirmare, schiul alpin românesc nu poate — deocamdată — să aspire decît la o comportare onorabilă. Contextul condițiilor materiale, aflate în faza de construcție desfășurată, distanțele valorice de recuperat (ca urmare a unei defecțiuni de pregătire și competițională), ca și valoarea excepțională a unor schiori din țări alpine, de tradiție (Austria, Italia, Elveția, Franța, R.F.G.) fac ca schiorii alpini români să poată obține în prezent doar poziții în primul eșalon valoric internațional, care — la competiții de prima mărime cum sînt J.O. — se întinde pînă la locul 20. Mai mult, la combinata celor 3 probe — slalom, slalom uriaș și coborîre (pentru care nu se atribuie însă medalii olimpice, ea avînd numai valoare de campionat mondial), schiorii români pot pretinde și obține un loc în primii zece clasați, poate chiar în primii șase, așa cum au făcut-o *Virgil Brenci* la J.O. de la Sapporo 1972 (locul VI) sau *Dan Cristea* — locul IX la C.M. de la Saint Moritz 1974. Una din condițiile creșterii valorice este încluderea schiorilor români în circuite competiționale pentru finisarea talentelor autentice pe care le avem. Schiul alpin este disciplina cea mai populară, coloana vertebrală, este atletismul Jocurilor Olimpice de iarnă, și este greu de conceput o participare la J.O. fără o prezență (chiar simbolică) la schiul alpin. Dar, de aici decurge, însă, obligația unei prezentări cel puțin onorabile.

Și iată că am ajuns la capitolul vizînd pregătirile. Cei cîțiva schiori alpini vizați să ia parte la J.O. de la Innsbruck au parcurs peste vară cîteva stagii de pregătire intensivă: schi în iunie pe Valea Albă, la Bușteni, schi nautic și musculație a Snagov, fortificare la Predeal, schi nautic, refacere și dezvoltare a calităților deficitare la Mamaia. Și pregătirile continuă, ascendente ca linie a efortului, dominate de o mare ambiție și de dorință de afirmare. Pregătirea va continua — cît mai devreme posibil — pe zăpadă, căutîndu-se soluții pentru acoperirea kilometrajului și a numărului de porți parcurse în vederea dobîndirii siguranței solicitate de viteză și de pante abrupte.

BIATLONIȘTII, MAI IUȚI, MAI PRECIȘI, MAI REZISTENȚI CA ÎN ALȚI ANI

● Ei își propun să cucerească o medalie la Innsbruck

O privire (in)discretă în „laboratorul" pregătirilor olimpicilor biatloniști români, acum, în acest moment, ni s-a părut foarte potrivită. Oportună și pentru faptul că se sprijină pe rezultatele anterioare onorabile, medalia de argint obținută de *Gh. Gîrniță* la C.M. de la Minsk (1974) dînd contur concret unor perspective și speranțe olimpice pentru schiorii noștri. În sfîrșit, binevenită ni s-a părut investigația și pentru a elucida nedumeririle create de evoluția mai puțin convingătoare, contradictorie, din acest an (1975) a biatloniștilor la C.M. de la Anterselva. Am crezut necesar să-l folosim ca ghid pe prof. *Constantin Tiron*, antrenorul principal al lotului, investit cu responsabilitatea pregătirii și, deci, persoana cea mai avizată să răspundă curiozității noastre.

Am aflat, astfel, că biatloniștii au traversat în această vară un bogat, fructuos și intensiv program de pregătire menit să stimuleze și să dezvolte calitățile sportive inițiale. Biatloniștii au urmat stagii de pregătire prin care s-a urmărit o riguroasă și ascendentă fortificare generală și atletică, prin reconsiderarea critică a valorilor totale ale antrenamentului efectuat raportat — în ore și intensități de lucru — la anii anteriori. Chiar dacă, în luna mai, s-a pornit la drum cu o oarecare întîrziere, handicapul a fost recuperat pe parcurs, iar constatarea este redată obiectiv de timpii îmbunătățiți pe distanțele de alergare standard folosite și în alte sezoane de pregătire. Se poate spune că, la sfîrșitul lunii septembrie, întregul lot se află într-un stadiu de bună pregătire fizică, superior anilor trecuți. Se speră și într-o îmbunătățire a preciziei și vitezei de tragere la tir, motivate de cantitatea de cartușe consumate peste vară, pe constanța și grupajul tragerilor, pe încrederea căpătată de sportivi care folosesc arme ameliorate (țevi noi) și cu paturi sculptate, după conformația anatomică individuală a mîinii, de armurierul *I. Gabrian*. Atît *Gîrniță*, cît și *Voicu* și *Cristoloveanu* trag bine și foarte bine. La fel și ceilalți sportivi. *Mandruș*, *Foriko* și *Duca* și-au depășit cu mult plafonul valoric al anului trecut.

Antrenamentele realizate au încercat să rezolve aspecte deficitare semnalate de analiza critică a sezonului precedent, probleme ce se referă la rezistența în regim de viteză, mai ales în urcușuri, probleme de tempo de alergare, de raționalizare a mișcărilor în poligon pentru creșterea vitezei de tragere. Antrenorii cred că au soluționat în mare măsură aceste carențe. De altfel, și pregătirea a făcut un efort de orientare spre o mai mare specificitate, folosindu-se mai mult ca în alți ani schi-rolele. Sportivii înșiși cu care am discutat — *Gîrniță* și *Cristoloveanu* — au confirmat starea fizică și morală bună în care se află, motiv care îi face să creadă, împreună cu antrenorii lor — *C. Tiron* și *M. Stuparu* — în posibilitatea obiectivă a clasării onorabile — între primii șase — la J.O., și chiar a cuceririi unei medalii olimpice. Argumentele muncii prestate, pasiunea și dăruirea cu care s-au înarmat în

Gh. Gîrniță, *vicecampion mondial în 1974, vizează o medalie olimpică în 1976*
Foto : S. BAKCSY

această nobilă angajare sînt convingătoare, dar mai trebuie încă muncit mai ales pe zăpadă, pe schiuri, căci nimic nu poate înlocui lucrul specific.

CÎND ȘI UNDE VOR CONCURA SPORTIVII ROMÂNI

Ediția a XII-a a Jocurilor Olimpice de iarnă se va desfășura între 4 și 15 februarie la Innsbruck, oraș care a mai găzduit întrecerile Olimpiadei Albe în anul 1964. Dintre sportivii români primii vor lua startul schiorii alpini, care vor participa în ziua de 5 februarie la proba de coborîre (la Patscherkofel). A doua zi, biatloniștii vor concura în proba individuală de 20 km, la Seefeld. În aceeași zi, echipajele de bob 2 persoane vor efectua primele două coboriri, iar în ziua de 7 februarie își vor disputa celelalte două manșe, hotărîtoare. Întrecerile vor avea loc la Igls, pe noua pistă (înghețată artificial) care va găzdui și concursurile de sanițe. Cele două manșe ale cursei de slalom uriaș sînt programate pentru zilele de 9 și 10 februarie pe pista de la Lizum, acolo unde se va desfășura și slalomul special, în ziua de 14 februarie. La 13 februarie, vor reintra în competiție biatloniștii, de astă dată ei participînd la ștafeta de 4 × 7.5 km. Tot la 13 februarie va efectua primele două coboriri echipajul de bob 4 care, la 14 februarie va încheia (prin ultimele două manșe) participarea României la Jocurile Olimpice de la Innsbruck.

NOUA ȘI VALOROASA PEPINIERĂ A BOBULUI

● Campionul național MIHAI NICOLAU și alți fruntași ai celei mai complete probe atletice smulg cîte o secundă în starturile bobului pe rotile ● Secții de atletism care sprijină bobul ● Cu un start de 40 m, pista de la Innsbruck — Igls sporește importanța împingătorilor.

Pe pista de coritan din sala de atletism a complexului sportiv „23 August" din Capitală, un grup de sportivi se încălzesc de zor de parcă ar lua startul într-o competiție de amploare. Printre ei, distingem pe cîțiva dintre cei mai buni specialiști ai celei mai complete probe a atletismului, decatlonul, în frunte cu proaspătul campion al țării, **Mihai Nicolau**, și cu deținătorul locului 3, **Gheorghe Lixandru**. Alături de ei remarcăm și alți atleți : **Paul Neagu, Costel Ionescu, Constantin Romaniuc, Constantin Iancu, Mihai Vrînceanu**, și pe... boberul **Dumitru Pascu**. De fapt, rostul încălzirii nu era participarea la un concurs de atletism, ci susținerea unui test la încheierea perioadei de vară a pregătirii pe uscat a lotului olimpic de bob. Surprinde, desigur, faptul că dintre numele amintite mai sus, este cunoscut — ca bober — doar cel al lui **Dumitru Pascu**, component — de cîțiva ani — al echipajelor pilotate de **Ion Panțuru** (retras din activitatea competițională, acum antrenor). **Dragoș Panaiteseu, Ștefan Chițu** și **Mihai Secui**. Faptul devine, însă, normal dacă subliniem ponderea crescîndă a rolului împingătorilor, și că în alte țări s-a trecut de cîțiva ani la selecționarea acestora din rîndul celor mai completi atleți, dotați cu viteză, cu forță și îndemînare remarcabile (cazul lui **Edie Hubacher** — Elveția, **Meinhard Nehmer** și **Berd Germeshauser** R. D. Germană). Acțiunea „împingători" a devenit și mai importantă de cînd a fost dată în folosință noua pîrtie olimpică de bob pe care se va concura în 1976 la Innsbruck-Igls, al cărei start este de peste 40 de metri, față de 30 de metri cît măsoară „plecarea" celorlalte pîrtii din lume.

Acestea sînt explicațiile selecționării atleților sus-menționați, cărora secțiile de atletism ale cluburilor sportive Steaua, Olimpia, I.E.F.S. București și cea a Liceului de atletism din Cîmpulung Muscel le-au acordat înțelegerea și sprijinul necesar. Și, trebuie subliniat, rezultatele de pînă acum sînt deosebit de promițătoare. La toate testele efectuate (inclusiv la cel din sala „23 August"), timpii înregistrați în împingerea bobului cu rotile pe distanța de 30 de metri au fost mai buni cu cel puțin 1 secundă față de cei consemnați anul trecut, în aceeași perioadă, de vechii componenți ai lotului, ceea ce constituie o diferență substanțială care poate fi determinantă în obținerea performanțelor pe pista de gheață. Desigur, secunda respectivă este un cîștig doar pe „uscat", deoarece cu excepția lui Pascu, toți ceilalți nu au experiența concursurilor de bob și nici nu trebuie uitat că rolul decisiv îl au totuși piloții.

Pînă la ora actuală, secunda respectivă reprezintă totuși ceva concret, o bază pe care se poate conta, cu atît mai mult cu cît performerii pe „uscat" sînt hotărîți ca, atunci cînd vor lansa boburile pe gheață, să demonstreze aceleași calități care le-au adus selecția în lotul olimpic. În acest sens, iată ce ne-a declarat campionul național de decatlon Mihai Nicolau : **„Deși nu am văzut nici un concurs de bob „pe viu", mi-a plăcut întotdeauna acest sport și i-am admirat pe practicanții lui. Mă bucur că fac parte din lotul din care vor fi aleși împingătorii echipajelor ce vor reprezenta România la Jocurile Olimpice și, ca și colegii mei, sînt hotărît să confirm încrederea acordată și să-i ajut cît mai mult pe piloți ca să conducă boburile în timpi care să-i claseze printre fruntași".**

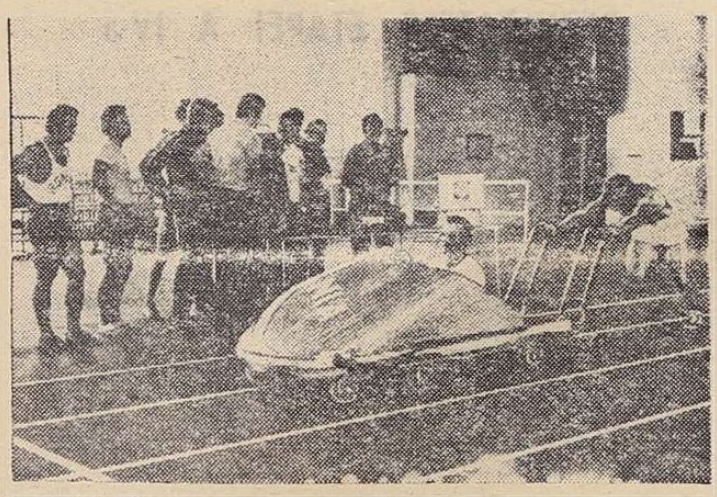

La startul echipajul Șt. Chițu — M. Nicolau. *Deocamdată la testul din sala „23 August".*
Foto : V. BAGEAC

Cu testul susținut în sala „23 August", boberii au încheiat o „sesiune" urmînd ca peste cîteva zile să o înceapă pe a doua, la Sinaia. Antrenorul principal **Ion Panțuru** și prof. **Nicolae Visulescu** (care se ocupă de îmbunătățirea pregătirii fizice) urmăresc în luna octombrie șlefuirea tehnicii împingerii bobului, folosind pentru aceasta ultima porțiune a noii pîrtii din Sinaia. Apoi, către sfîrșitul lunii, se va participa, alături de boberi din alte țări, la un stagiu de pregătire pe pîrtia olimpică de la Innsbruck-Igls și pe pîrtia de la Oberhof (ambele înghețate artificial), după care, în primele zile ale anului viitor, sportivii țării noastre vor lua startul, la Innsbruck, în „Cupa națiunilor" rezervată echipajelor de 4 persoane.

Preocuparea permanentă pentru folosirea cît mai judicioasă a perioadei de vară, în scopul îmbunătățirii pregătirii fizice generale și chiar specifice, ca și pentru realizarea creșterii calitative în tehnica disciplinelor respective, reiese în mod vădit din activitatea de pregătire a loturilor noastre olimpice de biatlon, bob și schi alpin. În mod cert, sportivii respectivi și antrenorii lor și-au construit „vara sanie", au pus bazele de pe care vor începe, curînd, pe gheață și pe zăpadă, pregătirea specifică în vederea Olimpiadei Albe de la Innsbruck unde, cu toții, doresc să aibă o comportare cît mai bună, iar unii dintre ei — biatloniștii și boberii — tind, cu veleități bazate pe performanțe anterioare să obțină puncte în clasamente și chiar medalii.

În cele 122 de zile rămase pînă la Jocurile Olimpice urmează să se consolideze și să se finiseze ceea ce s-a făcut în timpul verii, urmează ca sportivii noștri fruntași, participanți la marea întrecere olimpică, să-și desăvîrșească pregătirea în scopul unei evoluții cît mai bune la Innsbruck.

Pagină realizată de M. BÂRĂ și D. STĂNCULESCU